

Аналітичний центр «Нова Економіка»

**ЗБІРНИК ТЕЗ НАУКОВИХ РОБІТ
УЧАСНИКІВ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ДЛЯ СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ ТА МОЛОДИХ УЧЕНИХ**

**СУЧАСНА ЕКОНОМІКА
ТА ПОШУК ЕФЕКТИВНИХ
МЕХАНІЗМІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ**

17-18 жовтня 2014 року

Частина II

Київ
2014

УДК 330(063)
ББК-65я43
С.91

Сучасна економіка та пошук ефективних механізмів господарювання: збірник тез наукових робіт учасників Міжнародної науково-практичної конференції для студентів аспірантів та молодих учених (м. Київ, 17-18 жовтня 2014 р.). У 2-х частинах. – К. : Аналітичний центр «Нова Економіка», 2014. – Ч. 2. – 120 с.

УДК 330(063)
ББК 65я43

Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників. У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована учасниками.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

© Аналітичний центр «Нова Економіка», 2014

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 6. РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Мартиненко В.О.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ

Павлова С.В., Волошенко І.В.

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

СЕКЦІЯ 7. ЕКОНОМІКА НАРОДОНАСЕЛЕННЯ І ДЕМОГРАФІЯ

Онучак А.Ю.

ОЦІНКА СУЧАСНОГО СТАНУ ІНВАЛІДНОСТІ В УКРАЇНІ

Редько О.А.

ДЕМОГРАФІЧНА СИТУАЦІЯ УКРАЇНИ

СЕКЦІЯ 8. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ

Абрамова О.В.

УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОДУКЦІЇ ЗА РАХУНОК АНАЛІЗУ
ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Гурська Л.Л.

КОНКУРЕНТНІ ПЕРЕВАГИ
ЯК СКЛАДОВА УСПІШНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

СЕКЦІЯ 9. ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА

Вуск І.І., Білик О.І.

СУТЬ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
СУЧАСНОГО СТРАХОВОГО РИНКУ

Павлова С.В., Блаженчук С.С.

АКТУАЛЬНІСТЬ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ
ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЯК СКЛАДОВОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
В УМОВАХ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ

СЕКЦІЯ 10. ЕКОНОМІКА, ОРГАНІЗАЦІЯ І УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ, ГАЛУЗЯМИ, КОМПЛЕКСАМИ

Алексейчук В.О.

ІНТЕНСИФІКАЦІЯ ВИРОБНИЦТВА ХЛІББУЛОЧНИХ ВИРОБІВ В УКРАЇНІ

Збиранник О.М.

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ
КРЕМЕНЧУЦЬКОГО РЕГІОНУ

Крисько Ж.Л.

МОНІТОРИНГ РИНКУ ДОРОЖНЬОГО БУДІВНИЦТВА

Лижанская Н.П.

СИСТЕМА РЕГУЛЮВАННЯ ТАРИФІВ
В ОТРАСЛІ КОМУНАЛЬНОЇ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ

Мішенін С.В., Мішеніна Г.А. ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМКИ ІНСТИТУЦІОНАЛЬНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ У СФЕРІ РОЗВИТКУ ГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМЦТВА	81
Нарасвський С.В. ВІДПІВ ВАРТОСТІ ГРОШОВИХ РЕСУРСІВ НА ОСОБЛИВІ ЦІЛІ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ ДЛЯ ОБ'ЄКТІВ ТРАДИЦІЙНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ	85
Орленко О.В. СТРАТЕГІЧНІ ІМПЕРАТИВИ ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ КРУП'ЯНОЇ ІНДУСТРІЇ	47
Параска І.П. ПРОБЛЕМИ ФОРМАЛІЗАЦІЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ ГОСПОДАРСЬКИХ ОПЕРАЦІЙ	49
Свідерська А.В. ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ ХМЕЛЬНИЧЧИНИ: СУЧАСНИЙ СТАН, ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ	53
Світлична В.Ю., Світлична Т.І. ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ: ІСНУЮЧІ ПРОБЛЕМИ ТА ПОШУК ДЖЕРЕЛ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	56
Боженцова І.М., Сміян М.І. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ОСНОВИ ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	59
Усатенко О.В., Дігтяр Т.В. АНАЛІЗ СТРУКТУРИ ІНВЕТОРІВ ВЕНЧУРНИХ ФОНДІВ	61
Холявка Л.Ю. ВЛАСТИВОСТІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ У ФОРМУВАННІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	64
Чудак В.В. КОНКУРЕНТНА ПОЛІТИКА В УМОВАХ СУЧАСНИХ РЕАЛІЙ	67
Чучук Ю.В. ТЕОРЕТИЧНА СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ ОЦІНКА ТЕХНІКИ	71
Шапуров О.О. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ КРИЗИ ТА ЇЇ КАТЕГОРІЙ	73
Шапунова О.О. СТРАТЕГІЧНИЙ РОЗВИТОК ІНТАКТИЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ	78
Квятковська Л.А., Шевчук Ю.В. СУЧАСНІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ ХАРАКТЕРИСТИК КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА В УКРАЇНІ	81
СЕКЦІЯ 11. ЕКОНОМІКА ПРАЦІ ТА УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ	
Перепельчук Т.В., Палій Л.В. ПРОБЛЕМИ ТА НАСЛІДКИ ЗБІЛЬШЕННЯ ТРИВАЛОСТІ РОБОЧОГО ЧАСУ	85

Рушанян С.С., Кравець І.М. ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ НА МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВАХ ТА ШЛЯХИ ЙОГО УДОСКОНАЛЕННЯ	88
--	----

СЕКЦІЯ 12. БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІГ І АУДИТ	
Атві Заєра-Поліна Хассанівна ОФІСОРНІ ФОРМИ ЧИ НЕЛЕГАЛЬНІ ФІСКАЛЬНО	92
Крот Ю.М., Бразілій Н.М. ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ	95
Хрушова Н.В., Радєва О.Г. ОРГАНІЗАЦІЯ ДОКУМЕНТАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ З ОБЛІКУ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ НА ПІДПРИЄМСТВІ	97

СЕКЦІЯ 13. ФІНАНСОВА ТА ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА	
Жоголь О.В., Поліщук В.Г. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД УДОСКОНАЛЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ	101
Мельниченко О.В. ПОЛИТ БАНКІВ НА РЕФІНАНСУВАННЯ	103
Павлова С.В., Мірчук В.В. БЮДЖЕТНА СИСТЕМА ЯК ОСНОВНА СКЛАДОВА ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ	106
Свірська Г.Г. ВЕКТОРИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ В КОНТЕКСТІ ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНИХ ІНТЕРЕСІВ	110
Нікітішин А.О., Сміян М.І. ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	112
Ухналь Н.М. СПЕЦИФІКА ФІНАНСОВОЇ ПІДТРИМКИ ТЕРОРИЗМУ В УКРАЇНІ	114

відновлювальної енергетики у XXI ст.) та енергетичних відомств деяких країн (Міністерство енергетики США, Міністерство енергетики та вугільної промисловості України) приведені у табл. 1.

Таблиця 1
Собівартість електроенергії для об'єктів традиційної енергетики, центів / кВт·год

Вид генерації	Ставка дисконтування, %						
	0	5	10	15	20	25	30
ТЕС	7,12 – 223,46	8,37 – 225,5	10,45 – 228,91	13,32 – 233,6	16,98 – 239,57	21,46 – 246,9	26,89 – 255,77
АЕС	3,32 – 17,55	4,53 – 18,9	7,1 – 24,8	10,89 – 33,71	16,03 – 45,87	22,78 – 61,87	31,52 – 82,58

Для кожного з видів генерації (ТЕС та АЕС) собівартість електроенергії розрахована в діапазоні від найкращого з можливих варіантів (мінімальні витрати при максимально можливому коефіцієнті використання встановленої потужності) до найгіршого з можливих варіантів (максимальні витрати при мінімально можливому коефіцієнті використання встановленої потужності). Для ТЕС коефіцієнт використання встановленої потужності становив 50-70%, а для АЕС – 70-90%. Термін експлуатації електростанції – 30 років.

Верхній діапазон вартості електроенергії для ТЕС є абсолютно не конкурентоспроможний, що пов'язано з її негативним впливом на навколишнє оточуюче середовище. Так, за результатами дослідження «The True Cost of Electric Power» проведеного за підтримки REN 21, автори якого намагалися охопити усю доступну інформацію стосовно екологічної складової (екстернальних витрат), тепла енергетика на основі вугілля, виявилася найбільш затратною технологією виробництва електроенергії. Екстернальні витрати для вугільної ТЕС становлять 0,013-2,02 дол./кВт·год. Для АЕС екстернальні витрати становлять 0,0018-0,094 дол./кВт·год і, при досягненні верхньої межі, також будуть перевищувати ціни на вироблену електроенергію в Україні [3, с. 16, 32].

Тарифи на електричну енергію для споживачів I-го класу напруги становлять 116,29 коп/кВт·год, а для споживачів II-го класу напруги – 148,02 коп/кВт·год [4]. У такому разі розпочинати будівництво ТЕС доцільно маючи можливість отримати кошти до 5% річних (собівартість електроенергії 8,37 центів/кВт·год у нижній межі діапазону), а для АЕС до 10% (7,1 центів/кВт·год). Такий розмір відсотків по кредиту в Україні можна отримати лише від окремих міжнародних організацій під державні гарантії.

Окремо слід розглядати кредитні кошти, які можуть надати фінансові та урядові установи Японії. В практиці України вже були позики на реконструкцію аеропорту Бориспіль під 2-3% річних. Наразі обговорюється питання надання кредиту на реконструкцію Бортницької станції аерації (м. Київ) від Уряду Японії. Розмір кредиту становить 112 млрд. єн (близько 1,1 млрд дол.) на 40 років під 0,1% річних з відстрочкою платежу на 10 років. Тобто такий кредит можна розглядати фактично, як безвідсотковий [5]. У разі

отримання подібних кредитних ресурсів можна буде проводити модернізацію традиційної енергетики України. Відкладати це питання на невизначений час недоцільно, оскільки спрацювання основних енергетичних об'єктів, особливо у теплової енергетиці, перевищує допустимі межі.

Література:

1. Кудря С. О. Нетрадиційні та відновлювальні джерела енергії. Львів: КДУ, 2012. – 492 с.
2. НАК «Енергетична компанія України». Характеристика станцій. [Електронний ресурс]. Сайт НАК «Енергетична компанія України». Режим доступу: http://ecu.gov.ua/ua/activity/production/power_plant.html
3. Dallas Burtraw, Alan Krupnick, Gabriel Sampson. The True Cost of Electric Power: Resources For the Future. – Washington: REN21, 2012. – 48 p.
4. Тарифи на електричну енергію (крім населення). [Електронний ресурс]: Сайт ПАТ «Київенерго». – Режим доступу: <http://kyivenergo.ua/ee-company/tarifi>
5. Уряд виділив 109 млн грн на реконструкцію Бортницької станції аерації. [Електронний ресурс]: Сайт Урядового порталу (Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України). – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=247447259&cat_id=244276429

Орленко О.В.
кандидат економічних наук, доцент
Міжнародний університет бізнесу і права
м. Херсон, Україна

СТРАТЕГІЧНІ ІМПЕРАТИВИ ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ КРУП'ЯНОЇ ІНДУСТРІЇ

Сучасний вітчизняний ринок круп відрізняється стабільністю споживання, в цілому кілька років росте тільки преміальний ціновий сегмент. Пояснюється це подальшим розширенням населення на бідних і багатих. Якщо основну масу споживачів цікавить дешева пропозиція, то українців з рівнем доходів вище середнього звертають увагу на якісну екзотичну продукцію. При цьому для заможних споживачів ціна практично не важлива, але обсяг попиту в цій категорії обмежений, вимоги високі, а кількість багатих гурманів не перевищує 5-15% всіх споживачів. Урбанізація і зростаючі тимчасові витрати на дорогу з роботи і на роботу в містах-мільйонниках диктують тенденції зростання різновидів нових продуктів швидкого приготування [1]. Основні тенденції – це розширення пропозиції в сегментах порційних круп, готових до вживання, очевидна. Все більш широко представлені продукти, оброблені паром, продукти в разових упаковках, для споживання яких достатньо залити їх окропом на кілька хвилин або просто розігріти. За останнє десятиліття відбулося розширення асортименту за рахунок суміші товчених, оброблених круп, в тому числі з додаванням різних сушених фруктів. Особливою популярністю стали користуватися вівсяні пластівці. Не вичерпаний потенціал

функціонального здорового харчування. Немає пропозиції збалансованого готового продукту, який міг би стати поширеним заміником традиційних круп'яних страв для сніданку, обіду або вечері. Фактором, що впливає на розподіл сил у круп'яній індустрії, може стати мережевий ритейл, що набирає з кожним роком ринкову силу. Розширення польської продукції під власною торговою маркою. Враховуючи велику відмінність брендovanого і небрендovanого круп'яної продукції з точки зору якості, а також прогнози аналітиків щодо зростання сегмента СІМ і по спаду купівельної спроможності, можна припустити, що саме мережевий ритейл контролюючий канали збуту, виступить «законодавцем мод» на ринку круп.

Беручи до уваги вагомий внесок круп'яної індустрії в економіку країни і вирішення демографічних проблем, участь держави в наданні субсидованих кредитних ресурсів має бути збільшена. Підвищення рівня державної підтримки підприємствам харчової та переробної промисловості буде надавати позитивний вплив на розвиток сільськогосподарського виробництва, знімаючи обмеження за обсягами переробки сировини на новій техніко-технологічній базі, створюючи умови для розширеного відтворення [2, с. 59]. Перехід до інноваційного типу розвитку передбачає включення нових факторів економічного зростання, що відповідають викликам довгострокового періоду. Дія цих факторів забезпечить вихід української харчової та переробної промисловості на траєкторію стійкого зростання з середнім темплом 105,5-107,5% на рік [3, с. 20].

Варто переходити від галузевої моделі міністерства до функціональної, позбутися архаїчних департаментів рослинництва, тваринництва, механізації. Діяльність реформованих міністерств необхідно базувати на п'яти складових.

Перша – підрозділ розвитку сільських територій і фермерства, який займався би не лише виробничими, а й соціальними проблемами. У взаємодії з органами місцевого самоврядування він повинен надавати фермерам нагальні послуги, збагачувати їх знаннями та інформацією, сприяти у веденні бізнесу, залучивши дорадчі служби, науково-виробничі центри, створені на базі обласних і районних сільгоспуправлінь.

Друга – продовольство. Але не в традиційному вигляді, з точки зору управління окремими галузями, – м'ясо-, молокопереробною, олійно-жировою, хлібопекарською тощо. Необхідно передусім акцентувати увагу на забезпеченні населення якісними харчовими продуктами, підвищенні конкурентоспроможності продовольства, розробці законодавчої та нормативно-правової бази для виробництва і контролю за якістю та безпечністю харчових продуктів. Тема, до слова, актуальна у контексті ЗВТ із Євросоюзом.

Третя – економіка та фінанси. По суті, це базовий підрозділ, який перебере на себе економічне та фінансове законодавство, кредитні ресурси, розробку державних програм, бюджетної підтримки, контроль за поточними та перспективними розрахунками.

Четверта – аграрна наука та дорадництво. Дорадча служба із консультаційними центрами у глибинці повинна стати містком між фермером, наукою та державою, поєднати теорію з практикою.

П'ята складова – агенція з підтримки експорту сільськогосподарської продукції, яка займатиметься виключно просуванням її на зовнішні ринки. Власне, тут не треба нічого видумувати, варто скористатися досвідом Польщі. Ця поміч має бути адресована конкретним фермерам, малим і середнім сільгоспвиробникам у вигляді інформації щодо європейських вимог до харчової продукції, стандартного і технологічного забезпечення, пошуку потенційних партнерів, оформлення необхідних дозвільних документів та угод. У сільському господарстві, харчовій промисловості накопичилося чимало проблем, пов'язаних як із внутрішніми чинниками, так і з зовнішніми.

Література:

1. Возрождаем культуру потребления круп [Електронний ресурс] / АПК-Информ. – 2013. 11.09. – Режим доступу до журн.: <http://www.apk-infom.com>
2. Лисецкий А. Аграрный сектор Украины: адаптивное саморазвитие и глобальные вызовы в региональном измерении / А. Лисецкий, М. Соломко, И. Думич // Экономика Украины. – 2014. – № 4. – С. 57-69.
3. Нікішина О.В. Пріоритети національної зернової політики та механізми їх реалізації в умовах глобалізації економіки / О.В. Нікішина // Економіка харчової промисловості. – 2012. – № 4(16) – С. 14-22.

Параска І.П.
аспірант кафедри міжнародних економічних відносин
Хмельницький національний університет
м. Хмельницький, Україна

ПРОБЛЕМИ ФОРМАЛІЗАЦІЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ ГОСПОДАРСЬКИХ ОПЕРАЦІЙ

Звертаючись до формалізації сучасних підходів в управлінні фінансовим забезпеченням слід зазначити, що розгляд кожної господарської операції відокремлено від фінансового механізму підприємства через великий їх перелік становить достатньо складну через загальну трудомісткість, і фактично не можливу для виконання задачу. Доводиться обирати, зупинитись на розгляді лише найбільш застосовуваних їх видах, з ігноруванням ймовірності вдосконалення рідко виконуваних та нетипових операцій, чи як альтернативу, провести систематизацію за певними класифікаційними критеріями, що охоплюють всі види операцій на основі створення їх типових груп. Очевидно, що другий сценарій більш привабливий через повноту охоплення.

Традиційно операції фінансового управління в частині фінансового забезпечення складаються з трьох етапів: планування, організація – реалізація планів, контроль [1, с. 14]. З іншої сторони, нескладні за змістом та процедурними навантаженнями операції потребують досить трудомісткої процедури вдосконалення на рівні вибору джерел фінансового забезпечення. Складність застосування управлінських процедур полягає в тому, що планові

Наукова видавництво

ЗБІРНИК ТЕЗ НАУКОВИХ РОБІТ
УЧАСНИКІВ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ДЛЯ СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ ТА МОЛОДИХ УЧЕНИХ

СУЧАСНА ЕКОНОМІКА ТА ПОШУК ЕФЕКТИВНИХ МЕХАНІЗМІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

м. Київ, 17-18 жовтня 2014 року

Частина II

Видавник – Аналітичний центр «Нова Економіка»

Адреса кореспонденції: 01103, м. Київ, а/с 40

Електронна пошта: info@nef.kiev.ua

сайт: www.nef.kiev.ua Т: +38 066 999 20 81

Підписано до друку 23.10.2014 р. Здано до друку 23.10.2014 р.

Формат 60x84/16. Папір офсетний. Цифровий друк.

Ум.-друк. арк. 6,98.

Тираж 100 прим. Зам № 1410-04.